

בית הדין הצבאי המחוזי

מחוז שיפוט ז"י

בפני השופטים: אל"ם טלי פריד - אב"ד

סרן אבנר סמילנסקי - שופט

סרן עמית גולדשטיין - שופט

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, סגן בת-אל טגביה; סרן אליסף מלמד)

נגד

הנאשם: ח/XXX סמל מ' ז' (ע"י ב"כ, עו"ד לידאווי ויסאם)

הכרעת - דין

על-פי הודאתו, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים, מורשע הנאשם בעבירות של:

1. הוצאת נשק מרשות הצבא, לפי סעיף 78 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.
2. סחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
3. התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

ניתנה היום, 13/2/2017, י"ז בשבט התשע"ז, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

(-)
שופט

(-)
אב"ד

(-)
שופט

גזר - דין

הנאשם, סמל מ' ז', נותן היום את הדין בגין הרשעתו בשלוש עבירות שעניינן הוצאת נשק מרשות הצבא, לפי סעיף 78 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, סחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והתנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

כמפורט בכתב האישום ובמסמך הפרטים הנוספים, ביום 27/3/2016 הוציא הנאשם מרשות הצבא ברוס ובו מספר לבנות חבלה צה"ליות וכן ברוס ובתוכו מצתים להפעלת פתיל ביטחון. הוצאת אמצעי הלחימה הללו בוצעה באמצעות רכבו של המג"ד. הנאשם נסע לעיר רהט, שם מסר את אמצעי הלחימה לידי אזרח, בתמורה ל 2,000 ש"ח עבור כל לבנת חבלה.

פחות מחודש לאחר מכן, פנה אל הנאשם אותו אזרח, וטען בפניו שארבע מתוך לבנות החבלה פגומות, וביקש כי יספקו אחרות במקומן. הנאשם הסכים לתקן את לבנות החבלה ללא תמורה, נטל אותן מן האזרח, דאג לתיקונן ואריזתן מחדש, והשיבן לידיו לאחר מספר ימים.

אמצעי הלחימה הללו התגלגלו, בסופו של יום, לידיו של סוכן משטרתי.

עוד הובא בפנינו, כי בין נובמבר 2015 למאי 2016 הוציא הנאשם מיחידתו, בה"ד XXX, רימון עשן אחד, וX מחסניות, בהן X כדורי 5.56 מ"מ.

הנאשם התגייס לצה"ל ביולי 2013 במסגרת התנדבות מיעוטים, הוכשר כלוחם חי"ר בחטיבת גולני, ושירת בחטיבה עד ספטמבר 2014. במועד ביצוע העבירות שימש כנהג מג"ד בבה"ד XXX וביולי 2016 שוחרר משירות צבאי בגין התנהגות רעה.

הצדדים הציגו בפנינו הסדר טיעון לעניין עונשו של הנאשם, ועתרו כי נכבדו.

התביעה עמדה על כך שמדובר בנאשם אשר ניצל את נגישותו כחייל לאמצעי לחימה ואת תפקידו כנהג מג"ד, על מנת לבצע את העבירות. נטען כי פעל באופן שיטתי להוצאת אמצעי הלחימה, מכירתו ותיקונו, והודגש, כי פוטנציאל הסכנה לציבור הוא רב בשל טיב האמל"ח. מנגד, ציין התובע כי תיק החקירה הכיל ראיות נסיבתיות והנאשם לא הודה בחקירתו. על כן, מצאה לנכון התביעה, בגיבוש הסדר הטיעון, לשקול קשיים ראייתיים מסוימים וכן לשקול לזכותו של הנאשם את בחירתו ליטול אחריות על מעשיו בשלב זה.

ההגנה ציינה כי מדובר באירוע בודד של הוצאת נשק, שבוצע על ידי נאשם בעל עבר נקי, שהיה חייל מצטיין. על כן, ביקש לראות את העבירות כמעידה חד פעמית, אשר הנאשם נוטל עליה אחריות, על אף קשיים ראייתיים משמעותיים. בנסיבות הללו סבורה ההגנה כי העונש המוסכם הוא הולם.

לאחר שמיעת טיעוניו הצדדים, מצאנו לכבד את הסדר הטיעון. אין צורך להכביר מילים על חומרתן של עבירות הוצאת נשק וסחר בנשק, בפרט כאשר הן מבוצעות על ידי חייל. ידוע הוא, כי חיילי צה"ל נגישים לסוגים שונים של תחמושת ואמצעי לחימה. יכולתו של צה"ל, כארגון, למנוע זליגת תחמושת לידיים בלתי מורשות, תלויה, כמובן, בהקפדה על נהלי ארגון ובקרה לצד שמירה נאותה ואמצעי פיקוח, וכן במידת האמון הניתן בכל חייל וחייל ביחידות השונות. חייל אשר מוציא נשק מרשות הצבא ומעבירו לידיים בלתי מורשות, מועל באמון אשר ניתן בו והופך לגורם מחולל של שרשרת פעולות עברייניות. במקרה דנן הדברים מקבלים משנה תוקף, שעה שהנאשם ניצל לא אך את נגישותו לאמצעי לחימה, אלא גם את תפקידו כנהג מג"ד, כאשר השתמש ברכב שנמסר לו במסגרת תפקידו, לצורך ביצוע העבירה, דהיינו העברת אמצעי הלחימה אל מחוץ לבסיס. בית הדין הצבאי לערעורים, בע/10/16 רס"ל איתי יהודה נ' התצ"ר (2017), חזר ושנה כי לעבירות מעין אלו היבטי החומרה צבאיים ייחודיים:

"הפסיקה המחמירה מבטאת אף את ההיבטים הערכיים המחמירים והייחודיים למערכת הצבאית, שעיקריה הם הפגיעה הקשה בצה"ל, בכוננותו ובמוכנותו, בתדמיתו בעיני הציבור ובערכי היסוד של אמינות ומשמעת, אשר ראוי כי יוטמעו במסגרתו".

לבנות חבלה שהוצאו על-ידי הנאשם ונמכרו לאחר, כמפורט בכתב האישום, בכוח להמית אדם בעת התפוצצות וברור הוא, כי בהעברתן לגורמים בלתי מורשים (פליליים או אחרים), נוצר סיכון של ממש לביטחוננו של הציבור ולחיי אדם. במקרה דנן הסיכון לא התממש, שכן אמצעי הלחימה הגיעו, בסופו של דבר, לידי של סוכן משטרת, ואולם אין בכך כדי להקל עם הנאשם, שכן "חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנוזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנוזק הנובע מאותן עבירות" (ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 7 (31.07.2013)). התובע דיבר על מעשים שבוצעו בשיטתיות ואילו הסנגור טען כי מדובר במעידה חד פעמית. בחנו את מעשיו של הנאשם ומצאנו כי אין לראות בהם מעידה חד פעמית, ומנגד, יקשה להצביע על עשייה עבריינית שיטתית.

הוצאת לבנות החבלה והמצתים בוצעה בהזדמנות אחת בלבד, כאשר קדמו לה הוצאות תחמושת מסוג אחר (רימון הלם וכדורי 5.56 מ"מ). הנאשם מכר את לבנות החבלה והמצתים, ולאחר מכן, לבקשת האזרח שקנה אותם, תיקן ארבע לבנות חבלה פגומות. אין לראות במעשים אלו משום 'מעידה חד פעמית', במובן של אירוע

נקודתי, קצר בזמן וספונטני. השתלשלות האירועים מלמדת כי הנאשם תכנן את המעשים ותיאם מבעוד מועד את מכירת אמצעי הלחימה לאזרח (שאחרת, אין להניח כי באופן מקרי פגש באותו אזרח, אשר מצידו בחר לרכוש באופן ספונטני מספר לבנות חבלה, תמורת סכום כספי גבוה). תיקון לבנות החבלה הפגומות, במסגרת ה"שירות ללקוח" שנתן הנאשם לאזרח, גם הוא מלמד על קשר נמשך ולא על מעידה חד פעמית.

לא הוצגו בפנינו נסיבותיו האישיות של הנאשם, מלבד שנתפס כחייל מצטיין עד לחשיפת העבירות וכי עברו הפלילי נקי. שיקולים אלו אינם בעלי השפעה של ממש על עונשו של הנאשם. מנגד, נשקלה במסגרת הסדר הטיעון העובדה כי הנאשם בחר לחסוך זמן שיפוטי וליטול אחריות על מעשיו, לאחר שלאורך כל החקירה הכחיש. כאמור לעיל, מצאנו כי הסדר הטיעון שהוצג על ידי הצדדים מבטא עונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן ומאזן כראוי את מכלול השיקולים.

לפיכך, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישים ושישה (66) חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. עשרים וארבעה (24) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש (3) שנים, שלא יעבור כל עבירה בנשק, לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או עבירה שעניינה שליחת יד ברכוש הזולת.
- ג. קנס כספי בסך עשרים אלף (20,000) ש"ח אשר ישולם בעשרים (20) תשלומים חודשיים שווים ועוקבים, החל מיום 01/07/2017.
- ד. הורדה לדרגת טוראי.

אנו מורים על חילוט סכום בסך 6,500 ש"ח מתוך הסכום הכספי שנתפס במהלך החקירה. היתרה תוחזר לנאשם באמצעות בא כוחו.

ניתן והודע היום, 22/05/2017, י"ז בשבט התשע"ז, בפומבי ובמעמד הצדדים. זכות ערעור כחוק.

(-)
שופט

(-)
אב"ד

(-)
שופט

העתק נכון מן המקור
עו"ד יונתן רדה, סרן
ע. משפטי לנשיאת ביה"ד
חתימת המגיה
נערך ע"י ע.ב.

תאריך הדפסה: 22/05/2017